

וכך הלכה ונתרקמה במוחו הקודח של הווזיר מזימה חצופה. נועזת ורוויית משטמה.

- * היתה זו שעת אחר חצות. צלליתו של אדריכל הארמון נבלעה בפתח ביתו של הווזיר. שם, בבית, דלק האור.
- * הווזיר פרש על השולחן את מפת הארמון. "ברצוני לחפור מחילה מביתי עד לחדר השינה של הסולטן". אמר בחיוך שטני כשאצבעותיו מתופפות על השולחן בעצבנות.
- "אם תשתף פעולה, אשלם לך היטב" קרץ בעינו. "ואם תסרב" ... לא היה צורך להמשיך. אכזריותו של הווזיר לא היתה בגדר סוד כמוס.
- את השעות שלאחר מכן העביר האדריכל בשרטוטים מדויקים. עבור חבורת פועלים שנבחרה בקפידה. ועם אור ראשון חמק בעיניים טרוטות מביתו של הווזיר, צרור כבד בידיו, שכר על עמלו.
- כעבור עשרה ימים היתה המחילה חפורה למלא אורכה. האדריכל שהגיע לביקור נקש באגרופו על התקרה הנמוכה, בקצה המנהרה, ולחש לוויזיר שלצידו: "כאן. בדיוק כאן, עומדת מיטתו של הסולטן. הכאה קלה במכוש, ואתה מוצא את עצמך מתחת למיטתו" ...
- הווזיר חכך ידיו בהנאה ואש זדונית ריצדה בעינו הקטנות. "זהו, הכל מוכן לפעולה" הרהר. "עוד הלילה אתנבא באוזני הסולטן התמים ואוהב היהודים שלנו" ...
- באותו לילה, שעה קלה קודם עלות השחר, עטה על עצמו הווזיר גלימה לבנה, כחליפת תכריכים, נטל מקל עץ עבה בידו האחת ומכוש בידו השניה והזדחל אל המחילה.
- הסולטן נס את שנתו בשלוה, הוא לא יכול היה לנחש ולו בחלום כי מתחת מיטתו עמל עתה הווזיר על ביקוע הקרקע ...
- * ולפתע חש טלטלה בזרועו. הוא נייעור בבהלה. מעליו רכנה דמות מאיימת. לבושה לבן.
- * "מי אתה?" גמגם מבועת עד מוות.
- "אני הוא מוחמד, נביא האל", עיבה הווזיר את קולו הצורמני. "מה לך נרדם, יא סולטן? מן השמים באתי להזהירך, עליך לכלות ולאבד את כל היהודים השפלים במלכותך".

העלון לרפואת והצלחת אלעזר אלקיים וכל משפחתו ישלם ה' פעולם אמן

הודעות מרכז "Shai for son" פתוח בימים: א - ה פלא... 052-5079555

שיעורי לווזיר

לע"נ מרן הרב עובדיה יוסף זצוק"ל
כל מוצאי שבת אפשר לצפות בשיעורי הרש"ע ר' יצחק יוסף שליט"א בלוויין על מסך גדול
בבית הכנסת אשר ב"שבט סופר"

מנויים: לקבלת העלון חינם במייל מידי שבוע שלח את המייל שלך למייל: SVISSA8@GMAIL.COM

יוסף זוסדי ורזאל

נערך ויוצא לאור ע"י "הספרי דרחה" [בהשתתפות כולל "חוני המעל"י]
העלון לע"נ אבי מורי ר' יוסף בר אסתר סויסה ז"ל שנלב"ע ביום י' סיון התשנ"ב
ואימי מורתי רחל בת איזיה סויסה ע"ה שנלב"ע ביום כ"ו מרחשון התשע"ז

1508

"ערבות זה לזה"

"ויהיו בני ישראל במדבר וימצאו איש מקושש עצים ביום השבת, ויקריבו אותו המוצאים אותו מקושש עצים אל משה ואל אהרון ואל כל העדה". נשאלת השאלה למה הקריבו המוצאים את המקושש הזה אל משה? מה זה ענינם? אם יש מצוה לרדוף את המחוייב מיתה, הרי זו חלה רק על בית הדין ולא על כל אדם אחר.

אלא משמע שחילול שבת ברשות הרבים פוגע בשומרי השבת. שמירת השבת שבאה להזכיר את ה"שבת וינפש" של שבת בראשית, אינה ממלאת תפקידה, אם יש מישהו שפורץ בה פירצה. גם מי ששומר שבת כהלכתה עלול לשכוח את שבתו בשעה שהוא עובר ברשות הרבים ורואה אחרים עושים בה מלאכה. מקושש עצים זה עשה את מעשהו ברשות הרבים לפי הדעה שאומרת מעביר ארבע אמות ברשות הרבים הוה. וגם לפי הדעה שאומרת תולש הוה. עשה הוא את מעשהו במקום שבני אדם הולכים. סימן לכך, "וימצאו איש מקושש עצים". אם מצאו אותו המוצאים, משמע שעשה במקום שהולכים ורואים. ומכיון שעשה את מעשהו לעיני שומרי השבת, פגע הדבר בשבת שלהם. ומשום כך הפריעו לו במעשהו והקריבו אותו אל משה שישים אותו במשמר ולא יפגע עוד בשבתם של שומרי השבת.

ואין שומרי שבת יכולים לעבור בשתיקה כשאחרים מתנכלים לשבתם הם. הם רוצים ששבתם תהיה שלימה, והיא יכולה להיות שלימה אך ורק אם גם רשות הרבים שומרת שבת, ואין אחרים עושים בה מלאכה של חילול שבת.

אמנם ב"ספרי" על פרשת מקושש העצים נאמר: "מלמד שמינה משה שומרים" כלומר שישגיחו אם אין מחללי שבת, אולם אלו שאומרים מקושש לשם שמים נתכוון, היינו להודיע שמצוות לא נתבטלו אחרי מעשה מרגלים, אינם יכולים לומר שמינה משה שומרים, כי אם כך אין מקום למעות שמצוות נתבטלו. ואם הקריבו המוצאים את המקושש אל משה, הרי זה מפני שהוא פגע בשבת שלהם והם תבעו זכותם.

מתפללים

מנו לעומר
אבות ו'

שבת ב' סיון ה-תשפ"ד
פרשה: במדבר
הפטרה: והיה מספר

הדלקת נרות - 19:27
צאת השבת - 20:20
ר"ת - 21:16

הדלקת נרות בשבת הבאה 19:27

נשא	במדבר
4:10 <	4:10
4:17 <	4:17
5:35 <	5:35
12:44 <	12:42
13:19 <	13:18
19:52 <	19:49

Shai for son

קבלה מתמודת

מפני מה נקרא חג השבועות "זמן מתן תורתנו", ולא "זמן קבלת תורתנו"? משום ש"זמן מתן תורתנו" היה רק פעם אחת, לפני אלפי שנים, אך "זמן קבלת תורתנו" לא פסק מעולם, יהודי מקבל את התורה בכל יום מחדש.

העלון לרפואת מנשה בר דוד וברוריה מרת אחותי דינה בת רחל ולע"נ חמי ר' שלום בר שמחה ז"ל חמותי מרים בת רחל ע"ה הרופא להקדיש את העלון או חלקו בטל... 052-5079555

www.shai.org.il

"ידבר ה' אל משה במדבר סיני"

בנוהג שבעולם מלך בשר ודם שיוצא למדבר אינו מוצא שם שלווה כשם שהיה בפלטרין שלו אכילה ושתייה, ואתם הייתם עבדים למצרים והוצאתי אתכם משם ואף העמדתי לכם שלושה גואלים משמשים אתכם משה אהרון ומרים. בזכות משה אכלתם את המן. בזכות אהרון הקפתי אתכם ענני כבוד מלמעלה ומלמטה ומארבע רוחות ואחד הולך לפניכם ומכה להם נחשים ועקרבים ומשווה להם את ההרים ואת העמקים ושורף את הקוצים, ושמתך לא בלתה מעליך והתינוק גדל ולבושו ושמתו גדלין עימו. הבאר בזכות מרים. שהיתה הבאר עשויה כמין סלע והיתה מתגלגלת ובאה עמהם במסעות וכשהיו חונים והמשכן עומד, היה אותו סלע בא ויושב לו בחצר אוהל מועד.

"במדבר סיני"
אומר בעה"ט - כתוב אלה המצוות וסמיך ליה במדבר לומר לך אם אין אדם משים עצמו כמדבר אינו יכול לידע תורה ומצוות וכתוב במדרש רבה למה במדבר סיני? מכאן אמרו חכמים ב- ג' דברים ניתנה התורה באש ובמים ובמדבר. מה אלו חנים לכל באי עולם כך דברי תורה חנים הם. וללמדך שבכל מקום אפשר לקנות התורה אפילו אדם במדבר, או באוהל דהיינו בית המדרש וישיבה והסתפקות במועט. ועוד "מועד" זה שילמד ענייני התורה בשימחה שכן מועדים סימן לשמחה הם.

"דגל מוֹנֵה רֹאוּבֵן תִּימְנָה"

הקב"ה ברא ארבע רוחות בעולם ולמעלה מכולם כסא הכבוד וכנגדן סדר הקב"ה הדגלים. מזרח שממנו יוצא אור לעולם היא כנגדו יהודה שהוא בעל מלוכה ועליו שבת יששכר שהוא בעל תורה. ועליו מטה זבולון שהוא בעל עשירות דכתיב זבולון לחוף

ימים ישכון יסעו בראשונה. ובררום יהא ראובן שהוא בעל תשובה והתשובה מידה טובה שרחמיו של הקב"ה באים לעולם בשעה שעושים תשובה. ואיתו גד שהוא בעל גבורה ושמעון באמצע. ושניים יסעו דהיינו שהתשובה שניה לתורה ונאה לתורה. ולתשובה צריך גבורה כדי שיתגבר אדם בתורה ויתגבר על יצרו בצפון שמשם החושך יוצא לעולם נמצא שבת דן, למה? שהוא החשיך העולם בע"ז שעשה ירובעם ואיתו שבת נפתלי שהוא בעל ברכה. וא"כ רואים אנו חשיבות במיקום דגלי השבטים.

"והזר הקרב יומת"

בגמרא הובאה אגדה מעשה בעובד כוכבים שבא לפני הלל ואמר לו גיירני על מנת שתשימני לכהן גדול ואמר לו שילמוד קודם כל התורה, ולמד, וכיוון שהגיע לפסוק והזר הקרב יומת, שאלהו מקרא זה על מי נאמר? והשיב לו אפילו על דוד מלך ישראל ואף על פי שיש איסור הנאת שמן המשחה שכתוב ואשר יתן ממנו על זר המלך אינו בכלל איסור זה משום שאינו נקרא זר ובא להשמיענו דאפילו הכי לענין הזר הקרב יומת כלול גם מלך ומדוע הזכיר דווקא דוד המלך רמו לו שאף על פי שחביבים גרים לקב"ה ודוד המלך בא מגרים מרות המואביה ועם זה הוא גם מלך אף על פי כן הוא בכלל והזר הקרב יומת ואם כן אין לו לגר לקוות להגיע למטרתו שהתנה עימו.

"יהיו לי הלויים אני ה' "

חתימת הפסוק במאמר "אני ה'", כתב רבינו חיים בן עטר זיע"א בספרו "אור החיים" - לומר שהגם שאמרו רבותינו זכרונם לברכה "עתידה עבודה שתחזור לבכורות", עם כל זה לא ירדו הלויים מהיות קודש להשיית. ולכך רמזה תורה: "והיו לי הלויים אני ה'". כלומר, כשם ששמי לעולם ועד, כמו כן יהיו לי הלויים לעולם ועד.

חובת ה' אל משה במדבר סיני

דיני משלוח איגרות ותפצים ביד הגוי קודם השבת
ההלכות מספר "הלכה ברורה" להרה"ג דוד יוסף שליט"א

נדרי קביעת התשלום עם הגוי

אבל אם לא אמר לגוי שיתן לו תשלום כראוי, אף על פי שמסתמא מובן הדבר מאילו שישלם לו עבור עבודתו, אין זה נחשב כקבע עמו התשלום, משום שכל שאין הגוי יודע שיקבל שכרו כראוי וכפי שמצפה לקבל, אין כאן סמיכות דעת של הגוי, שחושש שמא לא ישלם לו היהודי כראוי, והרי הוא עושה עבודה זו עבור היהודי, והרי הוא כשלוחו לעשות בשבת. וכל שכן אם הגוי מסופק אם בכלל ישלם לו היהודי עבור שליחותו, שאין זה נחשב כקבע עמו שכרו כלל.

וכן אם הגוי עובד אצל היהודי לפי משכורת בכל ימות השנה, שצריך שיאמר לו שישלם לו בנפרד עבור עבודה זו, שהרי אם לא יאמר לו כן יש לחוש שאין הגוי מצפה לתשלום עבור עבודה זו, ועושה כן מחמת שחושב שנכלל הדבר במשכורתו, או שעושה כן מחמת שחושש שלא יקפיד עליו היהודי, וממילא עושה עבודה זו עבור היהודי ולא על דעת ליטול שכר עבודה זו.

משלוח איגרת ביד הגוי שהוא שכיר לימים

ת. השוכר את הגוי למסור איגרות, ומשלם שכרו לפי ימים, דהיינו שקובע עמו שישלם לו שכר קבוע עבור כל יום ויום שעובד, אף על פי שאסור לשולחו בערב שבת למסור איגרת, מכל מקום מותר לשולחו ביום רביעי או ביום חמישי למסור איגרת, ובלבד שלא יאמר לו או ירמוז לו שילך בשבת, שמכיון שיכול הגוי ללכת מתי שירצה, ממילא כשהולך בשבת הרי הוא עושה כן על דעת עצמו, ובוה שקבע לו שכרו לפי ימים יש להקל אף למנהג הספרדים המחמירים שלא לשלוח איגרת ביד הגוי אפילו קודם ערב שבת, כל שלא קבע מראש התשלום עבור שליחותו (וכנ"ל בסעיף ב'). ואבל למנהג האשכנזים בלאו הכי יש להקל במקום הצורך לשלוח את הגוי קודם ערב שבת, ואפילו בלא קבע עמו התשלום כלל, וכמו שנתבאר לעיל (שם).

גוי העושה בחנם כדי להשיב טובה ליהודי

פ. אם אמר היהודי לגוי שיעשה עבורו השליחות בחנם, והתרצה והסכים הגוי לכך, נחשב הדבר כקבע עמו תשלום עבור שליחותו, ומותר למסור לו השליחות אפילו בערב שבת סמוך לחשכה, (ובלבד שלא יאמר לגוי שילך בשבת, וכנ"ל), שמסתבר שמה שהסכים הגוי לעשות בחנם הוא משום שרוצה להשיב טובה ליהודי על מה שעשה לו בעבר, וממילא אם ילך הגוי בשבת הרי זה על דעת עצמו.

חובת ה' אל משה במדבר סיני

אל תפיש מחצבר

גדול מגדולי ישראל אמר פעם כנגד הללו, שפורשים מן הציבור. מתברלים ועושים שבת לעצמם:

בואו וראו, ערבה זו שהובטים אותה בקרקע בהושענא רבה, כמה מוסר השכל יש בה! כאשר הערבה מתאחרת ומתחברת יחד עם שאר המינים, עם הלולב, האתרוג וההדס, רהייה ערבה מבושרת שמברכים עליה ומנענעים אותה בהדרת קודש בעת נטילת לולב. ואולם, בהושענא רבה, כאשר הערבה מתפרדת מאגודת ארבעת המינים ועומדת בפני עצמה - הובטים אותה בקרקע...